

*Πλῆθος αἰώνων πῆγε, γοργοπέρασε,
τίποτ' ἐδῶ, νομίζεις, δὲν ἐπέσασε
Α. Προβελ., ἔνθ' ἀν.*

*Κι ἀπάνω ἔκει, μέρες, αὐγές, νυχτὶς καὶ μεσημέρια
γοργοπερνῶντας, τά 'βλεπαν γλυκοῖςενγαρωμένα
Κ. Παλαμ., ἔνθ' ἀν. Συνών. γοργοδιαβαίνω.*

γοργοπετοῦσα ἐπίθ. θηλ. Σ. Σκίπ., 'Απέθαντ., 37.

'Εκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. γοργοπέτης καὶ τῆς παραγωγ.
καταλ. -οῦ σα, περὶ τῆς δπ. βλ. Α. Παπαδόπ., 'Αθηνᾶ 37
(1925), 180 κ.έξ..

'Η ταχέως πετῶσα: Ποίημ.
Καὶ σὰν φαλιδοφτέρονγη | γοργοπετοῦσα χελιδόνα
ὅσο νὰ πᾶ τὸ πέντε, βρίσκεται | 'ς τὸ πλάγι μου ἡ γορ-
γόνα

γοργοπετῶ Α. Προβελ., Ποιήμ. Διπλ. ζωή, 151 Φ.
Πανᾶ, Λυρικ., 149.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. πετῶ.

1) Πετῶ ταχέως Φ. Πανᾶς, ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.

*Γοργοπετῶν γεραοί, κ' ἐγὼ χαμωγυρμένος
'ς τὸ βράχο, ποὺ δ 'Ιβυκος ἐστάθη μιὰ φορά.*

2) Μεταφ. ἐπὶ τοῦ ἀνεμομύλου, ταχέως περιστρέφομαι Α.
Προβελ., ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.

*Καὶ γοργοπετῶ | μὲ πανηγὰ ἀπλωτὰ
τῶν φτωχῶν ὁ φίλος (ἐνν. ὁ ἀνεμόμυλος).*

γοργοπέφτω Φ. Πανᾶ, Λυρικ., 398.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. πέφτω.

Ταχέως πίπτω: Ποίημ.

*Καθὼς ὅταν φλογισμένο | γοργοπέσῃ ἀστροπελέκι
σὲ πλατάνι ὀλανθισμένο.*

γοργοπηδοῦσα ἡ, ἐπίθ. θηλ. Δ. Σάρρ., Σοφοκλ. 'Αν-
τιγ., 140.

'Εκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. γοργοπηδῆς καὶ τῆς παρα-
γωγ. καταλ. -οῦ σα, περὶ τῆς δπ. βλ. Α. Παπαδόπ., 'Αθη-
νᾶ 37 (1925), 180 κ.έξ..

'Η ταχέως πηδῶσα: Ποίημ.

*Κόρη τοῦ Βοριᾶ, ἡ γοργοπηδοῦσα
σὰν τ' ἄλλογο 'ς τ' ὀρθόβατο βουνὸ
τῶν θεῶν ἡ θυγατέρα ἡ Κλεοπάτρα.*

γοργοπηδῶ Φ. Πανᾶ, Λυρικ., 402.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. πηδῶ.

Ταχέως πηδῶ: Ποίημ.

*Μάντα φωνάζει, καὶ ἄλλη μιὰ γοργοπηδῶντας θύρα
βλέπει τὴ μάντα καταγῆς χλωμή καὶ ξαπλωμένη.*

γοργόπιττα ἡ, ἐνιαχ. γονογόπιττα 'Ιμβρ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γοργὸς καὶ τοῦ οὔσ. πίττα.

"Αρτος πεπλατυσμένος καὶ λεπτὸς καὶ, ἐπομένως, ταχέως
ψηνόμενος. Συνών. γοργόπιττος (εἰς λ. γοργό-
πιτταστος), κονλούρα, λαγάνα, μπροστο-
κονλούρα, μπροστοκούρο, μπροστο-
φούρνι, πεταστή, πλαστό, πρόπιττο,
προφούρνι, προφταστούρα, φαδινή, τριμά-
μάδα, φλαγούνα, φουρνόπιττα.

γοργοπλαγιάζω Ν. 'Εστ. 24 (1938), 37.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. πλαγιάζω.

Ταχέως πλαγιάζω, κατακλίνομαι, ἐξαπλοῦμαι: Ποίημ.

Tί θάμα χάρμα, σὰ γοργοπλαγιάζει
γυμνόστηθη — τριγύρω δὲ ἄνω-κάτω
στριφογυρῶντας, μὲ φιλὶ φλογᾶτο.

γοργόπλαστος ἐπίθ. ἐνιαχ. Οὐδ. γοργόπλαστο Θράκ.
(Αύδήμ. κ.ά.)

'Εκ τῶν ἐπιθ. γοργὸς καὶ πλαστός.

"Αρτος πεπλατυσμένος, πλατυνόμενος πρὸ τῆς ζυμώσεως
τοῦ ὄλου φυράματος, κατὰ λάθος ἡ σκοπίμως, προφανῶς διὰ
νὰ ψηθῇ ταχέως ἔνθ' ἀν.: Tὸ φωμὶ ἔγινε γοργόπλαστο.
Θράκ. (Αύδήμ.) Πρβ. γοργόπλαστα. Συνών. λειψανά
νάβατη (εἰς λ. λειψανάβατος), λειψά (εἰς λ. λειψάς).

γοργοπλέκω Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. πλέκω.

Γοργά, ταχέως πλέκω ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.

Τεχνήτρα τ' ἀφαγόφαντο μαγνάδι

ἡ νύχτα γοργοπλέκει 'ς τὴ σιγὴ

Λεξ. Δημητρ. Ἀντίθ. ἀργοπλέκω.

γοργοπνέω Λ. Μαβίλ. εἰς Ν. 'Εστ. 15 (1934), 1068.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. πνέω.

Πνέω μετὰ ταχύτητος: Κάτι σκοποὶ νεραϊδένιοι γοργο-
πνέει περνῶντας ἀπαστοι ἀπὸ τὴν ψυχή μου.

γοργοπνίγω ἐνιαχ. γονογουπνίγου Σαμοθρ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. πνίγω.

Πνίγω γοργά, ταχέως ἔνθ' ἀν.: Νὰ σὶ γονογουπνίζει
τοὺ γαῖμα! (ἀρά: γρήγορα νὰ σὲ ίδω σφαγμένον). Σαμοθρ.

γοργοπόδαρος ἐπίθ. Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ.
Διβρ. Κοντογόν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.)
— Γ. Ψυχάρ., 'Αγνή², 179 Δ. Σάρρ., Εύριπ. Ιφιγ. Αύλ., 10
Α. Εφταλ., Μαζώχτρ., 18 Γ. Δροσίν., 'Ημερολ. Μεγάλ.
'Ελλάδ. 1923, σ. 462 — Λεξ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ.

Tὸ Βυζαντ. ἐπίθ. γοργοπόδαρος. Βλ. Διήγ. Παι-
διόφρ. στ. 45 (εκδ. Wagner, σ. 142) «ἔβαλαν οὖν διαλαλητὴν
λαγὸν τὸν μεγαλόπτην | ως γοργοπόδαρον, ταχύν, ἵνα συν-
άξῃ πάντας».

'Ο ταχὺς τοὺς πόδας ἔνθ' ἀν.: Βγαίνει ἀπὸ τὰ σπλάχνα μας
σὰ μυστικὸς ἀντίλλαλος καμμιᾶς γοργοπόδαρης δυστυχίας
Γ. Ψυχάρ., ἔνθ' ἀν. Σκαρφαλάνοντε τὰ βουνὰ γοργοπόδαροι
Α. Εφταλ., ἔνθ' ἀν. || Ἄσμ.

Kι ὁ γοργοπόδαρος λαγὸς 'ς τ' ἀφτὶ τῆς κουβεντιάζει
Πελοπν. (Γαργαλ.) || Ποιήμ.

'Απὸ βοριὰ τὸ μαῦρο τ' ἄλλογο
καὶ τ' ἀσπρὸ τ' ἄλλογο ἀπὸ νότο,
σὰν πεύθεται φτάσῃ γοργοπόδαρο
'ς τὴ σφαλιστὴ τὴν πόρτα πρῶτο;

Γ. Δροσίν., ἔνθ' ἀν.

Eίδα τὸ γοργοπόδαρο κ' ισάνεμο 'Αχιλλέα
τ' ἀνάθρεμμα τοῦ Χείρωνα, τῆς Θέτιδας τὴ γέννα
Δ. Σάρρ., ἔνθ' ἀν. Η σημ. καὶ Βυζαντ. Βλ. Διήγ. Παιδιόφρ.,
ἔνθ' ἀν. Συνών. ἀλαφροπάτης 2, ἀλαφροπάτης 4, ἀλαφροπάτης 5,
ἀλαφροπάτης 6, ἀλαφροπάτης 7, ἀλαφροπάτης 8, ἀλαφροπάτης 9, ἀλαφροπάτης 10, ἀλαφροπάτης 11, ἀλαφροπάτης 12, ἀλαφροπάτης 13, ἀλαφροπάτης 14, ἀλαφροπάτης 15, ἀλαφροπάτης 16, ἀλαφροπάτης 17, ἀλαφροπάτης 18, ἀλαφροπάτης 19, ἀλαφροπάτης 20, ἀλαφροπάτης 21, ἀλαφροπάτης 22, ἀλαφροπάτης 23, ἀλαφροπάτης 24, ἀλαφροπάτης 25, ἀλαφροπάτης 26, ἀλαφροπάτης 27, ἀλαφροπάτης 28, ἀλαφροπάτης 29, ἀλαφροπάτης 30, ἀλαφροπάτης 31, ἀλαφροπάτης 32, ἀλαφροπάτης 33, ἀλαφροπάτης 34, ἀλαφροπάτης 35, ἀλαφροπάτης 36, ἀλαφροπάτης 37, ἀλαφροπάτης 38, ἀλαφροπάτης 39, ἀλαφροπάτης 40, ἀλαφροπάτης 41, ἀλαφροπάτης 42, ἀλαφροπάτης 43, ἀλαφροπάτης 44, ἀλαφροπάτης 45, ἀλαφροπάτης 46, ἀλαφροπάτης 47, ἀλαφροπάτης 48, ἀλαφροπάτης 49, ἀλαφροπάτης 50, ἀλαφροπάτης 51, ἀλαφροπάτης 52, ἀλαφροπάτης 53, ἀλαφροπάτης 54, ἀλαφροπάτης 55, ἀλαφροπάτης 56, ἀλαφροπάτης 57, ἀλαφροπάτης 58, ἀλαφροπάτης 59, ἀλαφροπάτης 60, ἀλαφροπάτης 61, ἀλαφροπάτης 62, ἀλαφροπάτης 63, ἀλαφροπάτης 64, ἀλαφροπάτης 65, ἀλαφροπάτης 66, ἀλαφροπάτης 67, ἀλαφροπάτης 68, ἀλαφροπάτης 69, ἀλαφροπάτης 70, ἀλαφροπάτης 71, ἀλαφροπάτης 72, ἀλαφροπάτης 73, ἀλαφροπάτης 74, ἀλαφροπάτης 75, ἀλαφροπάτης 76, ἀλαφροπάτης 77, ἀλαφροπάτης 78, ἀλαφροπάτης 79, ἀλαφροπάτης 80, ἀλαφροπάτης 81, ἀλαφροπάτης 82, ἀλαφροπάτης 83, ἀλαφροπάτης 84, ἀλαφροπάτης 85, ἀλαφροπάτης 86, ἀλαφροπάτης 87, ἀλαφροπάτης 88, ἀλαφροπάτης 89, ἀλαφροπάτης 90, ἀλαφροπάτης 91, ἀλαφροπάτης 92, ἀλαφροπάτης 93, ἀλαφροπάτης 94, ἀλαφροπάτης 95, ἀλαφροπάτης 96, ἀλαφροπάτης 97, ἀλαφροπάτης 98, ἀλαφροπάτης 99, ἀλαφροπάτης 100, ἀλαφροπάτης 101, ἀλαφροπάτης 102, ἀλαφροπάτης 103, ἀλαφροπάτης 104, ἀλαφροπάτης 105, ἀλαφροπάτης 106, ἀλαφροπάτης 107, ἀλαφροπάτης 108, ἀλαφροπάτης 109, ἀλαφροπάτης 110, ἀλαφροπάτης 111, ἀλαφροπάτης 112, ἀλαφροπάτης 113, ἀλαφροπάτης 114, ἀλαφροπάτης 115, ἀλαφροπάτης 116, ἀλαφροπάτης 117, ἀλαφροπάτης 118, ἀλαφροπάτης